

РЕШЕНИЕ

№ 23000

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 24.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5960** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. С. Ю. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., търсец закрила, Помещение от затворен тип (ПЗТ) – Б. към РПЦ – С. на ДАБ при МС, [населено място], [улица], срещу Решение № РПЗТ – 38 от 22.05.2025 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет, с което на основание чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основаниято или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно поради това, че е необосновано, постановено е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила при постановяването му. Противоречи на материалния закон и е в явно несъответствие с целите на закона. Сочи, че административният орган не е мотивирал своя извод, че е налице риск от укриване от страна на жалбоподателя. Твърди, че е трябвало да бъдат предприети действията по чл. 45а от ЗУБ, а не директно да бъде настанен в помещение от затворен тип.

В открито съдебно заседание жалбоподателят М. С. Ю. М. се представлява от адв. В. Б., с пълномощно, което представя в открито съдебно заседание. Иска се отмяна на оспорения акт.

Ответникът - Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, представя подробно писмено становище по съществото на делото. Решението е законосъобразно и като такова трябва да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура – редовно призована – не изпраща прокурор за участие в производството по делото. Не изразява становище по съществото на спора.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба подадена на 12.05.2025 г. с рег. № 105450 – 1832 / 12.05.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ при МВР е поискана международна закрила от страна на М. С. Ю. М., ЛНЧ [ЕГН]. Молбата е препратена по компетентност на ДАБ. М. С. Ю. М. е регистриран като лице, търсещо международна закрила. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на представен национален паспорт № Х., издаден на 10.07.2023 г., валиден до 09.07.2028 г. Започнала е процедура за международна закрила по реда на ЗУБ.

Установено е, че със Заповед с рег. № 4536 ПАМ163 / 09.05.2025 г. на Началника на ГПУ – С. по отношение на М. С. Ю. М. е приложена П. „Връщане до страна на произход – И.“. С цел обезпечаване на изпълнението на същата чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ – Любимец на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Срещу чуждия гражданин е образувано досъдебно производство БП № 97 / 2025 г. по чл. 279 от НК и за престъпление по чл. 316, вр. с чл. 308, ал. 2 от НК.

По делото е налице писмо от директор на Дирекция „Миграция“ – МВР до Председателя на ДАБ. В писмото е посочено, че съществува сериозна опасност чужденецът да се укрие от производството по ЗУБ и да възпрепятства извеждането си. Отбелязва се, че жалбоподателят е преминал държавната граница на България без разрешение на надлежните органи на властта и е представил неистински румънски паспорт. Предложено е да се разпорежи настаняване на иранския гражданин в Център от затворен тип към ДАБ.

С докладна записка (л. 27 - 28 и сл.) директорът на дирекция "Качество на процедурата за международна закрила" е отправил предложение до Председателя на ДАБ при МС чуждият гражданин М. С. Ю. М. да бъде настанен в помещение от затворен тип поради опасност чужденецът да се укрие. Уточнено е, че предложението е направено на основание чл. 45в, във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. От фактическа страна опасността от укриване е мотивирана с фактите за незаконно влизане в страната и с обстоятелството, че целта на молбата за международна закрила е единствено осуетяване на процеса по изпълнение на приложената спрямо М. П..

Като се е позовал на установените факти председателят на ДАБ - МС е издал Решение № РПЗТ – 38 от 22.05.2025 г., с което на основание чл. 45в, ал. 1, във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че М. С. Ю. М. не е подал молба за международна закрила с влизането си в България, а на 12.05.2025 г., малко след като спрямо него е приложена П. (от 09.05.25 г.). Също така е посочено, че чужденецът е влязъл незаконно в страната. Посочено е още, че той няма семейство, близки, и друга социална среда в Република България.

В мотивите на решението е посочено още, че жалбоподателят е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предвид, че чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република България, е обоснован и извод, че в случая принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила,

председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ).

Оспореният административен акт - Решение № РПЗТ – 38 от 22.05.2025 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет, е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание (чл. 45в, ал. 3 ЗУБ). Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – Председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. За да се пристъпи към прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, трябва да е изпълнено изискването по ал. 1 на същата разпоредба - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от същия закон. Според мотивите на решението не може да бъде приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, който извод е обоснован с това, че чужденецът е влязъл незаконно в страната, че той няма семейство, близки, и друга социална среда в Република България. Заявил е по време на интервюто, че не иска да се върне в И.. На лицето е наложена принудителна административна мярка "Връщане"; лицето е подало молба за международна закрила едва след като срещу него е издадена П., а не при първоначалното си влизане в страната. Поради това органът правилно е приел, че е налице опасност лицето да се укрие, за да възпрепятства изпълнението на заповедта.

Съгласно параграф 1 от ДР на ЗУБ, в т. 15, законодателят е определил понятието "сериозна опасност от укриване", като неизчерпателно е посочил конкретни ситуации и данни, които могат да бъдат взети предвид при тази преценка, а именно когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, се изисква да съществува само "опасност от укриване", без да се преценява степента на опасността. От данните по делото се установява посоченото основание – лицето е влязло незаконно в страна не през определените за това места и без разрешение от надлежните органи. Поради това обосновано е приетото в обжалваното решение, че съществува опасност жалбоподателят да се укрие, от което и извод, че към дата на издаване на обжалваното решение, съществуват обстоятелства, относими към основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 2.

При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ и не е заявило наличие на семейни връзки на територията на Република България, е правилен изводът на административния орган, че има сериозни основания да се предполага, че чужденецът е подал молба за международна закрила единствено с цел да

забави или да затрудни изпълнението на приложена спрямо него принудителна административни мерки по същия закон. Предвид демонстрираното желание на лицето да остане в България, правилно административният орган е приел, че е налице опасност от укриване.

По изложените доводи настоящият състав приема, че Решение № РПЗТ – 38 от 22.05.2025 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет, по същество е законосъобразен административен акт.

С втората част от диспозитива на решението е постановено, че: "Настаняването продължава до отпадане на основаниято или до приключване на производството по предоставяне на международна закрила." Законодателят е предвидил в чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ, че настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ.

В ЗУБ или в Директива 2013/33/ЕС, регламентираща задържането на кандидат за международна закрила (чл. 8- чл. 10) обаче не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила. В европейското и българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, пар. 3 от директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ. Следователно, вторият срок на действие на приложената мярка - до приключване на производството е незаконосъобразно определен.

В съответствие с този извод е и предвиденото по чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33, че настаняването продължава само докато са приложими основанията за задържане, предвидени по чл. 8, пар. 3 от директивата, а в пар. 2 на същия чл. 9 е предвидено задължение за надлежно изпълнение на административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане. По делото има данни за извършвани административни процедури, относими към основаниято по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ - опасност от укриване, което обуславя и законността на настаняването в помещение от затворен тип/задържане по смисъла на директивата.

Предвид гореизложеното, съдът констатира, че макар и процесното решение да е материално законосъобразно относно постановеното с него настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, съдът трябва да постанови отмяната на обжалваното решение в частта на разпореденото настаняване до приключване на производството по предоставяне на международна закрила и да отхвърли жалбата в останалата част. В този смисъл е установената съдебна практика до момента, а именно-Решение №3911/12.06.2017 г. по адм. дело № 3527/2017 г. на АССГ, Решение №3910/12 по адм. дело №3524/2017 г. на АССГ.

На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 от АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. Ю. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., Решение № РПЗТ – 38 от 22.05.2025 г. на Председателя на ДАБ при Министерския съвет, В ЧАСТТА МУ, в която е постановено настаняването на лицето в помещение от затворен тип да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила и ОТХВЪРЛЯ жалбата срещу решението в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване.